

Vyjádření vedoucího bakalářské práce

Elizaveta Lir: Andrej Rublev v kontextu doby

Autorka práce Elizaveta Lir předkládá práci na toto téma podruhé. V důsledku absence recentní literatury a odborně nevyrovnaného textu práce byla vedoucím práce a oponentem odmítnuta. Na rozdíl od minulého roku tentokrát práci se mnou konzultovala. Nepochybně se poučila a v přehledu kritické literatury uvádí nejvýznamnější publikace o Rublevovi pojednávající, včetně literatury české. Oceňuji, že se autorka seznámila s pracemi Josefa Myslivce. Naplňuje tak jedno z kritérií kladených na bakalářskou práci- znalost odborné literatury věnované danému tématu. Autorka také lépe pracuje s odkazy na literaturu. Práce má také přehlednější strukturu a historický kontext díla má objektivnější charakter.

Úvodní kapitola je věnována obecně ikoně. Považuji jí za příliš stručnou. Zde mohla autorka práce více zhodnotit literaturu, kterou cituje (Ouspenský, Kondakov, Žegin, Onasch). Následuje kapitola pojednávající o byzantské vlivu na tvorbu Rublevovu, kde v soulase s literaturou uvedla E. Lir podstatné informace. Nejrozsáhlejší a nejpodstatnější částí celé práce je pak přehled Rublevova života a tvorby, opírající se o literaturu. Zde se snažila i o určitý kritický názor, což se projevuje zejména v pasáži o Rublevově ikoně Svaté Trojice.

Pozitivum práce vidím v dobré znalosti terminologie a také ikonografie. Výtvarné a stylové zhodnocení Rublevova díla je poněkud neobratné, převzaté (nepřesně přeložené) ze sekundární literatury. Některé pasáže jsou proniknuty určitým historickým patosem, v čemž vidím ovlivnění starší literaturou (viz s. 14-15). Autorka mohla také detailněji rozvinout podstatu duchovního proudu hésychasmu. Chybí mi také širší kontext zařazení Rublevovy tvorby v rámci evropské výtvarné kultury na počátku 15. století. Je nepochybné, že Rublev byl významnou tvůrčí osobností své doby.

Mnohé lze práci vytknout, neobratnosti v jazyce lze odpustit, nikoliv však sjednocení jmen (viz například Theofan či Teofan Řek (např. s. 17), Evangeliář zv. Chytrovuv (Chytrovo?, s. 21), Sergej Radoněžsky (Radoněžsij-s. 14, Rannoněžský, s.19), Prohor z Gorodce (v češtině uváděn vždy jako Prochor z Gorodgce, s. 23). Řada formulací v práci je nejasná. Autorka práce měla více pozornosti věnovat závěrečné redakci textu.

Zvážím-li všechna pozitiva a negativa předložené práce, pak vzhledem vyhovující znalosti literatury a odborné terminologie jí doporučuji k obhájení. Navrhuji hodnocení dobře.

V Praze, dne 11.8. 2022

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD., DSc.